

Postanowienie z dnia 24 września 1999 r.

II UZ 98/99

Wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia przedmiotowo niedopuszczalnej kasacji podlega oddaleniu, gdyż przekroczenie terminu nie pociąga za sobą ujemnych skutków procesowych (art. 168 § 2 KPC).

Przewodniczący: SSN Jerzy Kuźniar, Sędziowie SN: Zbigniew Myszka (sprawozdawca), Barbara Wagner.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 24 września 1999 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Franciszka O. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w S. o wysokość świadczenia, na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 czerwca 1999 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć zażalenie.

U z a s a d n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku postanowieniem z dnia 21 czerwca 1999 r. odrzucił wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji oraz kasację wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 18 grudnia 1998 r. [...]. Sąd ten zwrócił uwagę, że w rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu była wysokość świadczenia rentowego pobieranego przez wnioskodawcę Franciszka O., a wartość przedmiotu zaskarżenia została określona przez skarżącego na kwotę 1440 zł. Skoro w sprawie o świadczenie dopuszczalność kasacji wyznacza wartość przedmiotu zaskarżenia nie niższa niż pięć tysięcy złotych (art. 393 pkt 1 KPC), to kasacja i w konsekwencji wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia podlegały odrzuceniu.

W zażaleniu wnioskodawcy na to postanowienie skarżący utrzymywał, że w

rozpoznawanej sprawie kwestyjna była zasada obliczania wysokości renty przez ubruttowanie pobieranej renty oraz podstawy jej wymiaru, co powodowało, że taka sprawa nie powinna być kwalifikowana jako sprawa o świadczenie w rozumieniu art. 393 pkt 1 KPC. Wnioskodawca zaprezentował również pogląd, że wniosek o przywrócenie jego pełnomocnikowi terminu do wniesienia kasacji nie jest uwarunkowany jej dopuszczalnością lub niedopuszczalnością.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393¹⁸ KPC zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje tylko na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające kasację. Takie kodeksowe ograniczenie tego środka zaskarżenia wyznaczyło granice procedowania Sądu Najwyższego. Zażalenie jest nieuzasadnione, albowiem Sąd Apelacyjny prawidłowo argumentował, że w rozpoznawanej sprawie wnioskodawca domagał się przyznania mu wyższego niż pobierane świadczenia rentowego, kwestionując przyjęte przez organ rentowy zasady tzw. ubruttowania pobieranej renty inwalidzkiej w związku z wprowadzeniem powszechnego podatku dochodowego od osób fizycznych, obejmującego pobierane świadczenia z ubezpieczenia społecznego. W istocie rzeczy zatem wnioskodawca zmierzał do uzyskania wzrostu pobieranego świadczenia, a takie roszczenie ma charakter majątkowy i dotyczy sprawy, w której przedmiotową dopuszczalność kasacji wyznacza wartość przedmiotu zaskarżenia nie niższa od kwoty pięć tysięcy złotych (art. 393 pkt 1 KPC). Taki charakter sprawy obligował sąd drugiej instancji do odrzucenia kasacji na podstawie art. 393⁵ KPC z uwagi na określoną przez skarżącego wartość przedmiotu zaskarżenia w kwocie 1440 zł. Odrzucając przedmiotowo niedopuszczalną kasację Sąd Apelacyjny trafnie uznał, że przyjętą kwalifikacją przedmiotu sporu jako sprawy o świadczenie w rozumieniu art. 393 pkt 1 KPC potwierdził Sąd Najwyższy podejmując w dniu 11 września 1998 r., w sprawie III ZP 21/98, uchwałę o rozstrzygnięciu przedstawionego mu w tej sprawie do rozstrzygnięcia zagadnienia prawnego w trybie art. 390 KPC. Podjęcie merytorycznej uchwały w trybie tego przepisu jest możliwe wyłącznie w sprawie, w której kasacja nie przysługuje. W konsekwencji Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 393¹⁹ KPC w związku z art. 385 i 397 § 2 KPC.

Z uwagi na kodeksowe granice postępowania zażaleniowego (art. 393¹⁸ KPC) Sąd Najwyższy jedynie incydentalnie sygnalizuje, że wniosek o przywrócenie terminu

do wniesienia niedopuszczalnej kasacji nie jest eo ipso niedopuszczalny z mocy ustawy, tj. z mocy samego przepisu prawa (art. 171 KPC). Godzi się jednak zwrócić uwagę, że przywrócenie terminu procesowego nie jest dopuszczalne, jeżeli jego uchybienie nie pociąga za sobą ujemnych skutków procesowych (art. 168 § 2 KPC), a taka sytuacja miała miejsce w rozpoznawanej sprawie, w której kasacja okazała się przedmiotowo niedopuszczalna.

=====